

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010190
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514010190.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanej W. M. a spol., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného Z. I. proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 21.01.2015, sp.zn. 2T/64/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.05.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Z. I., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Z. I. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 21.01.2011 v Z. Z. I. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s W. M. a K. G., XX.XX.XXXX, zomrelou XX.XX.XXXX, bez vedomia a súhlasu C. L. previedli na základe zmluvy o prevode vlastníctva byt č. X nachádzajúci sa na prízemí bytového domu na O. ulici v Z., vchod č. XX, súp. č. XXXX a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu, evidovaný na Správe katastra Piešťany na LV č. XXXX, ktorého táto bola výhradným vlastníkom, v prospech Ing. A. M., XX.XX.XXXX, bytom I., K. č. XX za sumu 50.000,- Eur a to tak, že Z. I. vyhladol byt, zosnoval plán jeho predaja a zabezpečil kupca Ing. A. M., ktorú pri predaji zastupoval K. S., pričom W. M. vystupovala pod falošnou totožnosťou vlastníčky bytu C. L. a konala so K. S. o predaji bytu, a dňa 21.01.2011 za jeho účasti podpísala na notárskom úrade JUDr. Milana Rovňáka v Piešťanoch predmetnú zmluvu a týmto previedla vlastnícky podiel k bytu C. L. na Ing. A. M., pričom svoju totožnosť preukazovala občianskym preukazom, na ktorom bola jej fotografia a osobné údaje C. L., ktorý si vopred na tento účel zaobstarala od doposiaľ nezistenej osoby, na základe čoho bolo Správou katastra Piešťany vydané rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva zo dňa 10.02.2011 pod č. V 128/11 110 a K. G. poskytla osobné údaje C. L., nakoľko užívala tento byt na základe zmluvy o nájme a vystupovala ako jej vnučka, pričom týmto svojim konaním spôsobili C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX/XX škodu vo výške 21.800,- Eur, čo predstavuje hodnotu bytu ku dňu jeho prevodu.

Za to súd obžalovanému podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň zrušil výrok o treste uložený mu rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I., sp. zn. 6T/64/2013 zo dňa 31.01.2014, právoplatného dňa 18.02.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodené a to Ing. A. M. a C. L. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že okresný súd oprel svoje rozhodnutie o výpoveď svedkyne K. G., ktorú výpoveď na hlavnom pojednávaní čítal i napriek námietke obhajoby, že táto bola uskutočnená pred vznesením obvinenia. Za takéhoto stavu má za to, že dôkazy vykonané v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní pred súdom, jednoznačne nepreukazovali kto sa pôvodného konania dopustil. Je zrejmé, že skutku sa dopustila osoba, ktorá nebola z predmetného skutku obžalovaná. Alternatívne navrhol v prípade uznania viny obžalovaného upustiť od uloženia súhrnného trestu nakoľko má za to, že trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu v Trnave sp.zn. 4T/51/2005 považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je len čiastočne dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného. Výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu to kladie za vinu obžaloba a prvostupňový rozsudok.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Jediným pochybením okresného súdu v predmetnej veci je fakt, že i napriek tomu, že obhajca obžalovanej namietal čítanie výpovedi K. G. na hlavnom pojednávaní, nakoľko v danom prípade jej výpoveď bola urobená pred vznesením obvinenia i napriek tejto skutočnosti okresný súd túto výpoveď prečítal, hoci v danom prípade i podľa názoru krajského súdu pre čítanie tejto výpovedi neboli splnené podmienky. V tomto smere krajský súd plne akceptoval námietku obžalovaného.

V danom prípade nebol možný postup ani v zmysle § 263 odsek 3 písm. a/ Trestného poriadku, ktoré ustanovenie Trestného poriadku okresný súd pri čítaní tejto výpovedi použil.

I napriek tejto skutočnosti krajský súd má za to, že vina obžalovanému bola nepochybne preukázaná celým radom dôkazov, ktoré vo veci okresný súd vykonal. V prvom rade je potrebné poukázať predovšetkým na výpoveď obžalovanej W. M., ktorá v predmetnej veci už bola právoplatne odsúdená, ktorá vlastne vo svojich výpovediach podrobne popísala za akých okolností k uvedenému skutku došlo. Obžalovaného však usvedčuje svedkyňa poškodená C. L. ktorá uviedla, že dostala vyrozumienie z katastra o tom, že predala byt, čo však nebola pravda, preto túto skutočnosť oznámila na polícii.

Vinu obžalovaného preukazuje výpoveď svedkyne F. G., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej zavolať Z. I., že má známu, ktorá predáva v Z. byt a má sa na neho ísť pozrieť. Vtedy robila so S., a nakoľko mala problémy s nohami, išli autom so svedkom L. a Z.. Čakali na pumpe na I., a potom išli na byt. Samotný byt išiel pozrieť obžalovaný I. so S. pričom svedkyňa s L. a Z. zostali v aute. Keď sa vrátili asi po 5-tich minútach, I. odišiel so S. a pri aute jej povedal, že ide urobiť s majiteľkou nejakú dohodu, pričom uviedol že táto dostane nejakú províziu. Ešte uviedla, že I. jej povedal, že sa jedná o jeho známu, ktorá predmetný byt predáva. Vie, že pred vchod prišla otvoriť strašne chudá žena.

Pokiaľ ide o svedkyňu P. Z. táto jej pomáhala, nakoľko ona má ťažko choré nohy.

Z výpovede svedka K. S. vyplýva, že bol oslovený svedkyňou G., že je na predaj byt v Z.. Na to jej povedal, že má záujem o kúpu predmetného bytu v dôsledku čoho sa potom stretli na benzínovej pumpe, kde spolu so svedkyňou bol svedok L.. Mal vedomosť o tom, že mal tam byť aj obžalovaný, ale na to si už svedok presne nespomenul. Do bytu s ním išla svedkyňa Z. a M.. M. vystupovala ako vlastníčka bytu. V byte bola podnájomníčka. O byte povedal pani M., ktorá u nich robí znalecké posudky, a táto prejavila o byt záujem. Prisľúbil, že s bytom všetko vybaví a nakontaktoval sa na G.. Pripravil kúpnopredajnú zmluvu a dohodol sa s G., kedy ju príde podpísať. Obžalovaná M. tu vystupovala pod menom L.. Vôbec nevedel, že je Z. jej dcéra. Vystupovali pred ním ako cudzie osoby. Povedala, že tri mesiace jej bude stačiť na vystažovanie, a že potom mu odovzdá kľúče. U notára podpísali zmluvu, potom išli na byt. Tam potom vyplatil obžalovanej M. ktorá sa predstavovala L. sumu 50.000 Eur, ktoré dostal od M.. Podpísala

mu aj príjmový doklad. Obžalovaná mala pri sebe potvrdenie správcovskej spoločnosti, že na byte sa nenachádzajú žiadne nedoplatky. Následne mu volali z katastra, že zmluva je neplatná, pretože tam prišla pani L., ktorá žiaden byt nepredala. Až následne svedok pochopil, že obžalovaná M. sa vydávala za svedkyňu L. ako vlastníčka bytu. Zistil to na polícii a keď vytiahol fotokópiu občianskeho preukazu, ktorú dal urobiť u notára. Keď boli u notára M. predkladala občiansky preukaz a vtedy si urobil jeho fotokópiu. Čo sa týka ohliadky bytu, byt mu ukazovala M., ktorá v ňom bola a bola tam ešte aj nejaká podnájomníčka. Pokiaľ ide o podmienky kúpnej zmluvy dohadoval s G. aj M., ktorá vystupovala ako majiteľka bytu. Nikdy nehovoril M. o tom, že jej poskytne pôžičku, ani ho o toto nežiadala.

V predmetnej veci okresný súd vykonal aj konfrontácie medzi vyššie uvedenými svedkami pričom všetci zotrvali na svojich výpovediach pričom obžalovaná M. toto všetko poprela. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne G., túto potvrdila i svedkyňa P. Z. ktorá uviedla, že túto sprevádzala pri ohliadke bytu, nakoľko táto mala choré nohy. Popisovala okolnosti ohliadky tak, ako svedkyňa G.. Uviedla, že pri ohliadke bol prítomný I. a S., ktorí odišli do nejakého bytu. Potom S. prišiel k autu a povedal, že im dá vedieť ako sa rozhodli. O byte sa rozprávali S. s G.. Čo sa týka matky nemá vedomosť o jej spojitosti s predmetnou vecou, je však pravda, že s mamou nemá dobrý vzťah.

Svedkyňa Z. O. vo svojej výpovedi uviedla, že občiansky preukaz ktorý jej bol predložený príslušníkmi polície k nahliadnutiu, jej bol povedomý, nakoľko tento občiansky preukaz už mala predtým v rukách. Pri overovaní podpisov poznamenala, že je potrebné doložiť občiansky preukaz, kontroluje osobu, ktorá predloží doklad s fotografiou na občianskom preukaze. V danom prípade tieto skutočnosti rozhodne však potvrdila.

Pokiaľ ide o samotnú ohliadku bytu, túto skutočnosť potvrdil aj svedok Z. L., ktorý uviedol, že bol upovedomený s G., že jej I. ponúkol byt na odpredaj a pričom ho požiadala, aby túto zaviezol do Z.. Keď prišli na benzínovú pumpu na Slovnaft, boli tam prítomní svedkyňa G., neskôr potom prišiel aj S. aj s obžalovaným I., ktorých pozná. On si myslel, že byt chce kúpiť S..

K samotnému občianskemu preukazu sa vyjadrila i svedkyňa O. D. ktorá uviedla, že občiansky preukaz patrí jej sestre U. C., ktorá žije v Slovinsku. Po celý čas mala tento občiansky preukaz pri sebe, pretože sestra jej dala splnomocnenie, v súvislosti s vybavovaním dedičstva po matke. Občiansky preukaz jej nebol odcudzený, nikomu ho nedávala. Preukazovala sa s ním len v súvislosti s vybavovaním dedičstva. Až na polícii sa dozvedela, že predmetný občiansky preukaz nebol zneužitý, pričom si nevedela vysvetliť ako k tomu mohlo dôjsť.

Svedkyňa Ing. A. M. potvrdila, že jednala so S. ohľadne kúpy bytu, ktorý byt jej S. aj ukázal, až následne potom sa dozvedela, že sa v podstate sa jednalo o byt, ktorý bol kúpený od falošnej majiteľky.

Okresný súd v predmetnej veci zadovážil i odborné vyjadrenia na hodnotu bytu, kúpnu zmluvu s dokladmi, prípis z bytového družstva ako i ďalšie listinné dôkazy, ktoré podľa názoru krajského súdu vinu obžalovaného jednoznačne preukazujú. V tomto smere krajský súd poukazuje na správne a vyčerpávajúce dôvody I. stupňového rozsudku, ktoré si v celom rozsahu osvojuje. Vyššie uvedené dôkazy, neprihliadajúc pritom na výpoveď svedkyne K. G. i podľa názoru krajského súdu postačujú k vysloveniu jednoznačných záverov o vine obžalovaného. V tomto smere preto krajský súd rozsudok okresného súdu považuje za správny a zákonný pokiaľ ide o ustálenie skutkového a právneho stavu.

Rovnako za správny a zákonný považuje krajský súd rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o výrok o uloženom treste, nakoľko trest ktorý obžalovanému bol uložený je v súlade s ustanovením § 31 odsek 4 Trestného zákona, pričom okresný súd pri ukladaní trestu vzal do úvahy spôsob spáchania činu, následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ako i samotnej osoby páchatel'a, ako aj jeho pomery a možnosti jeho nápravy a uložil obžalovanému trest nepodmienečný v trvaní 28 mesiacov, pričom obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V tomto smere je potrebné uviesť, že okresný súd správne zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vo vzťahu k obžalovanému I., kde boli zistené dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/ a písm. m/ Trestného zákona teda, že bol za trestný čin odsúdený a že spáchal viac trestných činov, preto okresný súd správne postupoval, keď v súlade s ustanovením § 38 odsek 4 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona uložil tomuto súhrnný trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe a to dolnej hranici takto upravenej sadzby v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne. Rovnako správne okresný súd postupoval, keď obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento v posledných 10-tich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Nakoľko okresný súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody, správne zrušil výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 6T/64/2013 zo dňa 31.01.2014, právoplatného 18.02.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd rovnako v tomto smere nemohol akceptovať návrh obžalovaného v tom smere, aby bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, nakoľko v danom prípade pre takýto postup i podľa názoru krajského súdu neboli splnené zákonné podmienky.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného Z. I. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.